

“Deze tijd met veel veranderingen in de zorg vraagt intensieve samenwerkingen.”

Vertrekkend directeur Samantha Dinsbach blik terug en kijkt vooruit.

Bijna negen jaar was ze actief in Twente in verschillende rollen, zoals die van boegbeeld, ambassadeur van de Twentse volksgezondheid, directeur van SamenTwente en directeur Publieke Gezondheid (DPG) voor de GGD en voor de GHOR binnen de Veiligheidsregio. Met het vertrek van Samantha Dinsbach komt daar eind december een eind aan.

Haar werk was vooral gericht op het zorgen voor een gezonde, veilige en vitale omgeving voor de inwoners van Twente. “Maar dat betekent ook goed voor mezelf zorgen”, zo leidt Samantha haar keuze om te stoppen in. “Want het waren best intensieve jaren, met onder meer corona. Voor mij is het tijd voor een pas op de plaats. Tijd om wat afstand te nemen en te reflecteren. Tijd om creatief te zijn en goed voor mijn eigen gezondheid te zorgen door meer te bewegen. En tijd om er wat meer te kunnen zijn voor mijn ouders”, licht ze toe.

Veranderingen

In de afgelopen jaren zag ze de zorg en de samenleving veranderen. "Corona was een nare tijd, maar had voor de samenwerking tussen zorgorganisaties wel een versterkende werking. Er waren veel mensen tegelijkertijd ziek, dat vroeg heel nauwe samenwerking, creativiteit met mensen en middelen, flexibiliteit van zorgprofessionals en goede communicatie tussen alle zorgorganisaties én een eindeloze inzet en aanpassingsvermogen van de beschikbare medewerkers.

“Gezondheid en gezondheidszorg zijn niet meer zo vanzelfsprekend.”

ZONDER VERANDERING
WORDT GOEDE ZORG
VOOR VEEL MENSEN
ONBEREIKBAAR.

Er werd hard gewerkt, terwijl tegelijkertijd het vertrouwen in de overheid verminderde. We leerden harde lessen met elkaar. Bijvoorbeeld dat gezondheid en gezondheidszorg niet meer zo vanzelfsprekend zijn als we altijd dachten. Het liet zien dat er situaties zijn waarin er niet genoeg zorg beschikbaar is op het moment dat er om gevraagd wordt.”

Uitdagingen

Ook na corona bleef de zorg volop in beweging. De komende jaren wordt dat volgens haar niet anders. De zorg zoals we die nu kennen, loopt tegen haar grenzen aan. Het aandeel ouderen stijgt en tegelijkertijd krijgen we, zeker in de toekomst, met arbeidsmarktkrapte in de zorg te maken. Zonder verandering wordt goede zorg voor veel mensen onbereikbaar. Deze beweging vraagt om een andere manier naar zorg kijken en de zorg anders organiseren.

“Een paar zaken vormen daarbij extra uitdagingen”, vertelt Samantha verder. “Dat zijn de toenemende polarisatie (groepen die tegenover elkaar staan, red), verharding in de samenleving en het steeds kwetsbaarder worden van onze meest kwetsbare inwoners. Dat zien we o.a. aan het aantal toegenomen meldingen van verwarde personen, van ondermijning (de invloed van de georganiseerde criminaliteit op de samenleving, red) en aan de inzet van Veilig Thuis Twente. De afname van de volksgezondheid door het dalen van de vaccinatiegraad vraagt bovendien aandacht.

Deze vraagstukken zijn complex. Oplossingen hiervoor moeten komen van zowel zorg- en overheidsorganisaties als van de samenleving. We moeten het met elkaar doen en daarom is het zo verdrietig dat er steeds meer groepen tegenover elkaar komen te staan. Terwijl we juist met elkaar in gesprek moeten blijven en elkaar niet moeten afwijzen omdat we anders denken over bepaalde onderwerpen.”

“We moeten het met elkaar doen en daarom is het zo verdrietig dat er steeds meer groepen tegenover elkaar komen te staan.”

Ze neemt eind december afscheid met een duidelijke boodschap. “We zitten in onze regio op het gebied van samenwerking met onze ketenpartners in een positieve flow. Dat wil zeggen dat we de juiste basis hebben gelegd voor intensieve samenwerking met veel organisaties op het gebied van zorg. Er is al veel samen gedaan en er zijn ook nog veel kansen om samen op te pakken. Het met elkaar uitdragen van dezelfde boodschappen zorgt voor kracht, helderheid en duidelijkheid. Hopelijk zorgt het voor meer begrip en contact tussen verschillende groepen. Er is veel geïnvesteerd in samenwerking in de afgelopen jaren in onze regio. Daar ben ik heel trots op.”

Tegelijkertijd zijn er nog veel dossiers en maatschappelijke ontwikkelingen die volgens haar aandacht vragen. “De zorg verandert volop en daar moeten we in meebewegen als we zorg betaalbaar en toegankelijk willen houden voor alle inwoners van Twente. Het gaat de laatste tijd te vaak over geld, in plaats van over wat mensen nodig hebben in de toekomst. Dat vind ik best zorgwekkend. Hoe houden we met elkaar de zorg beschikbaar en betaalbaar? Is de huidige vorm van het bieden van zorg wel de beste? Is alle zorg wel nodig? Of kunnen we op een andere manier met elkaar organiseren dat mensen vitaler en gezonder worden of blijven? En hoe zorgen we ervoor dat we genoeg zorgprofessionals opleiden? Zelf- en samenredzaamheid worden belangrijker in de toekomst, waarin de beschikbaarheid van goede zorg niet meer vanzelfsprekend is.

Daarom is preventie een belangrijk thema binnen de organisaties en onderdelen van SamenTwente. Maar niet alleen zijn gezondheid en goede zorg niet meer vanzelfsprekend, want ook de hoeveelheid zorg die mensen krijgen wordt in de nabije toekomst waarschijnlijk minder. Daar zijn we allemaal verantwoordelijk voor en hebben we allemaal last van. Daarom geloof ik in inzetten op preventie. Mensen kunnen zelf hun fysieke en mentale gezondheid verbeteren en moeten hiervoor niet afhankelijk zijn van de overheid en de zorgorganisaties. Zorg zelf voor een vitaal en gezond leven, help elkaar waar het kan en wees extra lief voor elkaar in deze tijd van verharding”, is haar oproep.

“WAT EEN MOOIE
REGIO IS DIT.
IN TWENTE IS
SAMENWERKEN
MAKKELIJK EN
FIJN. WANT WE
KENNEN ELKAAR.”

Samantha stond aan de wieg van de organisatie SamenTwente, die begin 2022 ontstond uit Regio Twente. “Dit is nu een organisatie waarin professionals zich dagelijks samen inzetten voor gezonde, veilige en vitale inwoners van Twente. Ik kijk met trots naar de passie waarmee zij dat doen. Er wordt veel goed werk gedaan. Dat geldt ook voor de collega’s bij de veiligheidsregio. Complimenten voor de groei die ook daar zichtbaar is.” Dat wil volgens haar niet zeggen dat we klaar zijn. Blijven leren en ontwikkelen en vasthouden van het goede, moeten volgens Samantha ook niet van de agenda af. “Het is zaak de kunde en kennis van professionals goed te blijven inzetten en te zorgen dat zij krijgen wat daarvoor nodig is.” Ook benadrukt ze om te blijven investeren in samenwerking, bijvoorbeeld met bestuurders. “Het is belangrijk om elkaar niet uit het oog te verliezen. Blijf de verbinding met elkaar zoeken tussen zorg, veiligheid en bestuur. Tot slot blijft investering in ‘koude’ situaties enorm belangrijk. Als het crisis is, heb je daar veel voordeel van.”

Hoewel ze gelukkig is in haar woonplaats Zwolle, zit Twente voor altijd in haar hart. “Wat een mooie regio is dit. In Twente is samenwerken makkelijk en fijn. Want we kennen elkaar. Het gebied is overzichtelijk en we zijn trots op onze regio. Dat ben ik ook! Ik voel me verbonden met Twente en voel me echt een beetje een Tukker. We weten in Twente hoe we moeten samenwerken. We doen het best goed, maar uit onze waarden als bescheidenheid, er zijn voor elkaar, noaberschap en trots kunnen we nog veel meer halen dan we nu doen. Ik laat mijn taken met veel vertrouwen achter. Mijn opvolger kan vol enthousiasme, met een frisse blik, verder waar ik gebleven ben. Er ligt een mooie en dankbare klus te wachten”, besluit ze.

“Blijf de
verbinding
met elkaar
zoeken
tussen zorg,
veiligheid
en bestuur.”

